

Arrest

nr. 177 422 van 8 november 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 20 maart 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 februari 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 15 juli 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 augustus 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat V. HERMANS, die *loco* advocaat H. CILINGIR verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché H. JONCKHEERE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bezit u de Somalische nationaliteit en behoort u tot de Sheykhal clan. U bent afkomstig uit het Jamaame in het district Kismayo, provincie Lower Juba (Juba Hoose), waar u tot uw vertrek woonde. Toen u tien jaar oud was overleed uw vader. U woonde samen met uw moeder in Jamaame en werkte op het land dat toebehoorde aan een neef in de derde graad langs vaderszijde, Cisman Mohamed Aden, die u als oom aansprak. Een vijf à zes maanden voor uw vertrek uit uw land huwde u met Fadumo Abdirashid. Toen uw moeder een tweetal weken voor u uit uw land vertrok naar de markt vertrok raakte ze vermist. U vernam van de verdwijning van mensen die haar kenden. Twintig dagen voor uw vertrek kwam op een avond Cisman Mohamed Aden u melden dat hij werd bedreigd door leden van al Shabaab en hij van plan was te vluchten naar Mogadishu. Hij raadde u aan ook meteen te vluchten. Al Shabaab zou hem hebben gemeld dat ze al de arbeiders op zijn veld zouden rekruteren. Op 15/04/2015 verliet u Jamaame en reisde richting Kenia. U liet uw

echtgenote achter. Na een verblijf van twee à drie dagen in Nairobi reisde u door naar Oeganda, waar u tien dagen verbleef. Nadien reisde u door naar Sudan waar u vijftien dagen verbleef. Daarna trok u naar Libië van waar u na anderhalve maand richting Italië vertrok. Na een verblijf van tien dagen in Italië reisde u verder via Duitsland naar België waar u op 24 september 2015 een asielaanvraag heeft ingediend.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt. Vooreerst dient te worden opgemerkt dat op een asielzoeker de verplichting rust om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze de nood aan bescherming kan beoordelen.

De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Dit werd u trouwens ook zo aangegeven in het begin van uw gehoor voor het Commissariaat-generaal (gehoor CGVS, p.3). U gaf op dat moment nadrukkelijk aan deze opmerkingen goed begrepen te hebben. Uit de stukken in het administratief dossier en uit uw verklaringen blijkt echter duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze medewerkingsplicht.

Er werd vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde Somalische nationaliteit. Dit is nochtans belangrijk voor de beoordeling van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Identiteit, nationaliteit en herkomst maken immers de kernelementen uit in een asielprocedure. Het is binnen het kader van deze fundamentele gegevens dat een asielrelaas kan beoordeeld worden. Het principe van internationale bescherming als surrogaat en laatste uitweg voor het ontbreken van een nationale bescherming, veronderstelt de plicht van elke asielzoeker eerst de nationaliteit en bescherming te benutten waarop hij aanspraak kan maken.

Bij de beoordeling van de noodzaak aan internationale bescherming en derhalve de vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, is het essentieel bij voorbaat te bepalen in welk(e) land(en) van herkomst enerzijds de vrees voor vervolging of het risico van ernstige schade ingeroepen wordt en anderzijds in welk(e) land(en) van herkomst bescherming kan worden gezocht en effectief kan worden ingeroepen in de zin van artikel 48/5, § 1 en 2 van de Vreemdelingenwet.

De commissaris-generaal heeft dan ook terecht uw voorgehouden herkomst en nationaliteit grondig bevraagd en beoordeeld. Indien u beweert de Somalische nationaliteit en herkomst te hebben, dan dient uw ingeroepen vrees voor vervolging of ernstige schade evenals de mogelijke nationale bescherming ten opzichte van Somalië te worden beoordeeld. Indien de verklaringen over de voorgehouden Somalische nationaliteit en herkomst niet aannemelijk geacht worden, maakt u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk en dient de commissaris-generaal te besluiten tot de weigering van internationale bescherming.

Er dient te worden vastgesteld dat de geloofwaardigheid van uw afkomst uit Somalië/Jamaame op fundamentele wijze ondermijnd wordt doordat u een ernstig gebrek aan doorleefde kennis over uw onmiddellijke leefomgeving vertoont.

Vooreerst is het opmerkelijk dat u -gevraagd naar de grootste en belangrijkste clans in Somalië, behalve uw clan Hawiye- enkel de clan Darod en de clan Isaaq kon noemen. In Somalië is het clansysteem nochtans de meest belangrijke en bepalende maatschappelijke factor. Zo worden in Somalië zes hoofdc clans onderscheiden, met name Darod, Dir, Isaaq and Hawiye, Digil en Rahanweyn. Elk van deze clans is verder onderverdeeld in subclans.

Voorts dient te worden vastgesteld dat uw geografische kennis over Somalië in het algemeen en over uw regio van oorsprong in het bijzonder belangrijke lacunes vertoont. Gelet op uw beweerde afkomst uit Jubaland werd u geconfronteerd met de andere benaming van de regio, Azania (zie informatie in het administratief dossier). U stelde nooit van deze benaming te hebben vernomen en vroeg zich luidop af of het een naam was die te maken had met iemand van al Shabaab (gehoor CGVS, p.23). Hoewel u verklaarde niet te kunnen lezen en schrijven, waardoor u nooit in staat kon zijn een kaart te bestuderen/lezen, blijkt u bij de vraag om de ligging van uw woonplaats, Jamaame, te omschrijven deze te duiden als zijnde "liggend onder Kismayo". U maakte hierbij gebruik van uw armen waarmee u de ligging van beide plaatsen in de lucht duidde (gehoor CGVS, p.5,6). Geconfronteerd met deze (voor iemand die verklaarde niet te kunnen kaartlezen) merkwaardige beschrijving, stellende dat indien men naar beneden kijkt logischerwijs de grond ziet en boven zich de lucht, en vragend of u misschien alsnog uw informatie van een kaart zou hebben gehaald, bleef u ontkennen een kaart onder ogen te hebben gehad en vroeg u ineens wat een kaart dan wel was (gehoor CGVS, p.5,6). Deze vaststelling roept ook ernstige vragen op bij uw bewering dat u volledig ongeletterd bent (gehoor CGVS, p.5). Wanneer u werd

gevraagd wat de oorspronkelijke woonplaats van de Hawiye clan is, de clan waartoe uw subclan Sheykh al behoort, stelde u dat deze in de middelste provincies voorkomt. Gevraagd wat u met middelste provincies bedoelde, gaf u de benamingen "Dusomarib", "Beledweyn", "Bal'ad", "Jawhar" en "Matabaan", plaatsnamen die inderdaad in Midden Somalië zijn te vinden. Aangezien Bal'ad en Jawhar beiden in de provincie Midden Shabelle liggen, werd u geconfronteerd met de benaming "Shabelle", met de vraag of u er ooit over heeft gehoord. U antwoordde echter ontkennend (gehoor CGVS, p.11), wat merkwaardig is, vermits Shabelle als benaming ook terugslaat op één van de belangrijkste rivieren in Somalië (zie informatie in het administratief dossier). Evenmin bleek u van de provincie Gedo, nochtans grenzend aan de provincie Lower Juba, te hebben gehoord (gehoor CGVS, p. 11,12). Gevraagd in welke districten Lower Juba is verdeeld naast Kismayo, somde u "Afmadow", "Barare" en uw geboorteplaats "Jamaame" op (gehoor CGVS, p.29). In werkelijkheid behoren behalve de districten Kismayo, Jamaame en Afmadow ook Badhadhe en Xagar tot Lower Juba. Badhadhe en Xagar (her)kende u echter niet (gehoor CGVS, p.29,30). Verder kende u geen enkel dorp in de nabijheid van Jamaame (gehoor CGVS, p.31). Geconfronteerd met namen van dorpen rond Jamaame, zoals Aboro, Bugeey en Bambila, bleek u geen enkele te herkennen als zijnde dorpen rond uw woonplaats (gehoor CGVS, p.41). Zo ook is het hoogst opmerkelijk dat u de benaming van de rivier die in de nabijheid van de stad Jamaame stroomt enkel kan benoemen als "Jamaame-rivier" (gehoor CGVS, p.31). In werkelijkheid is de officiële benaming van de rivier, Juba, die ook de benaming aan de hele regio geeft en één van de belangrijkste rivieren van Somalië is (zie informatie in het administratief dossier).

Dat er maar weinig geloof kan worden gehecht aan uw afkomst blijkt bijkomend uit het feit dat u evenmin een doorleefde kennis heeft over de algemene politieke situatie in uw stad/regio.

Hoewel u stelde dat al Shabaab in 2008 Jamaame had ingenomen daarbij de macht van de Unie van Islamitische Rechtbanken afpakkend, blijkt u nooit van Hassan Dhahir Aways te hebben gehoord, nochtans gekend als sterke man binnen de Unie van Islamitische rechtbanken gehoord en later spirituele leider van al Shabaab (gehoor CGVS, p.37). Evenmin blijkt u ooit van Ahmed Godane, de grootste leider/Emir van al Shabaab, te hebben vernomen (gehoor CGVS, p.38).

Zo ook beweerde u dat bij uw vertrek uit uw regio Lower Juba in 2015, geen overheid was en dat verschillende groepen aan de macht waren (gehoor CGVS, p.21). Gevraagd om meer uitleg stelde u verkeerdelijk dat al Shabaab en de milities van krijgshoofd Aden/Adan Madobe aan de macht waren, waarbij Aden Madobe bezig was iedereen weg te jagen om Jubaland te kunnen besturen (gehoor CGVS, p.22,23). In werkelijkheid is Aden Madobe –die u overigens verkeerdelijk als lid van de clan Ogaden-Darod bestempelde in plaats van Rahanweyn van de Digil en Mirifle clan- een voormalige krijgshoofd die sinds januari 2014 de post van minister van industrie en handel bekleedt. Van 29 december 2008 tot 31 januari 2009 bekleedde hij kort de functie van president van Somalië. Jubaland, waartoe uw regio Lower Juba behoort wordt in werkelijkheid, sinds zijn verkiezing op 15 mei 2013, bestuurd door Ahmed Mohamed Islam, bekend als Sheikh Ahmed Madobe of Madobe. Gevraagd om weer te geven hoe u merkte dat al Shabaab niet meer in Jamaame zat maar dat de stad door de overheid (van Jubaland) werd bestuurd, kon u enkel antwoorden dat het een puinhoop is van één oorlog na de ander. Concreter kon u echter niets meer vertellen noch kon u een persoonlijk impressie van de gebeurtenissen weergeven (gehoor CGVS, p.37).

Dat uw algemene geloofwaardigheid volledig op de helling staat blijkt tot slot bijkomend uit het feit dat uw opeenvolgende verklaringen betreffende uw familiale situatie geenszins eensluidend zijn. Zo beweerde u bij de Dienst Vreemdelingenzaken dat uw zus, Shukri Abshir Mohamed, ongeveer in **2013** zou zijn overleden (zie verklaringen DVZ, p.7 vraag 17). Op uw gehoor op het Commissariaat-generaal verklaarde u dan weer dat uw **zus leefde toen u uw land verliet** en u pas **onderweg naar België** had vernomen dat ze **overleed** tijdens een bevalling (gehoor CGVS, p.17,18). Ook over de manier waarop u van haar overlijden vernam legde u inconsistente verklaringen af. Waar u aanvankelijk vertelde dat uw kennis, een zekere Jam'a, u via telefoon dit nieuws doorgaf, ontkende u even verder dat u deze informatie via de telefoon verkreeg. U stelde plots niet over een telefoon te hebben beschikt en deze boodschap persoonlijk te horen kreeg wanneer u deze kennis ontmoette (gehoor CGVS, p.20,21).

Aangaande uw moeder stelde u bij de Dienst Vreemdelingenzaken dat ze sinds **vier jaar** zou zijn vermist (zie verklaringen DVZ, p.5 vraag 13A). Op het Commissariaat-generaal verklaarde u plotsklaps dat uw moeder **één jaar voor uw vertrek in 2015**, werd vermist. U legde hierbij uit dat u over haar verdwijning werd ingelicht door mensen die uw moeder kenden (gehoor CGVS, p.13,14). Aangezien u eerder vertelde samen met uw moeder één woning te hebben betrokken en uw stelling dat uw moeder na haar vertrek naar de markt na enkele dagen niet was teruggekeerd (gehoor CGVS, p.16), werd u gevraagd waarom iemand u één jaar na de verdwijning van uw moeder zou inlichten dat uw moeder spoorloos was (gehoor CGVS, p.14).

U veranderde daarop uw verklaringen en beweerde dat uw moeder in hetzelfde jaar van uw vertrek was verdwenen, met name **twee weken voor uw vertrek** (gehoor CGVS, p.14). Over het tijdstip waarop u

zou zijn verwittigd van haar verdwijning legde u dan weer uit van uw moeders verdwijning te hebben vernomen wanneer u reeds aan de grens van Somalië met Kenia was, onderweg naar België (gehoor CGVS, p.14). Er zou u toen zijn gemeld dat uw moeder twee weken spoorloos was (gehoor CGVS, p.16). Geconfronteerd met de tegenstrijdigheden tussen uw verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken en op het Commissariaat-generaal over uw moeder en uw zus, ontkende u enkel uw eerdere verklaringen zoals afgelegd bij de Dienst vreemdelingenzaken. Een loutere ontkenning van de eerdere weergave van de feiten is echter niet afdoende. Van een asielzoeker kan redelijkerwijs worden verwacht dat hij in de loop van zijn asielaanvraag eensluidende en coherente verklaringen aflegt. Bijkomend kan nog worden opgemerkt dat ook uw informatie aangaande uw echtgenote tegenstrijdig is. Waar u op het Commissariaat-generaal verklaarde vijf à zes maanden voor uw vertrek uit uw land in 2015 te zijn gehuwd (gehoor CGVS, p.19), stelde u bij de Dienst Vreemdelingenzaken sinds 2012 te zijn gehuwd. Verder beweerde u bij de Dienst Vreemdelingenzaken dat uw echtgenote tot de Rahanweyn clan behoorde. U verklaarde bijkomend haar verdere clanlijn niet te kennen (DVZ, p. 6, vraag 15a). Op het Commissariaat-generaal verklaarde u dan weer dat uw echtgenote van de Sheykhkhay clan, subclan Reer Qutub was (gehoor CGVS, p.19).

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Jamaame gelegen in de provincie Lower Juba en daadwerkelijk over de Somalische nationaliteit te beschikken. Hierdoor wordt eveneens getwijfeld aan uw beweerde Somalische nationaliteit. Uw kennis van het land dient immers in de eerste plaats te worden afgetoetst aan uw kennis van uw onmiddellijke leefomgeving.

Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde herkomst uit en nationaliteit van Somalië kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan de door u aangehaalde nood aan bescherming die er onlosmakelijk mee verbonden is. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over uw nationaliteit, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over uw werkelijke nationaliteit, waar u voor uw aankomst in België leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft.

Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en nationaliteit en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden.

U werd tijdens het gehoor trouwens meermaals uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen (gehoor CGVS, p.3,17). U werd in de loop van het gehoor zelfs geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde herkomst uit Somalië (gehoor CGVS, p.12,17). U bleef echter bij uw bewering afkomstig te zijn uit Somalië/Jamaame/ Lower Juba.

U gaf evenmin enige aanwijzing van een andere nationaliteit of een eerder verblijf in een ander land. Evenmin beschikt het Commissariaat-generaal over dergelijke elementen.

Door bewust de ware toedracht aangaande uw werkelijke nationaliteit, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u daadwerkelijk nood heeft aan internationale bescherming. De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich beroept is in bijlage in het administratieve dossier gevoegd.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Asiel- en Migratiebeleid op het feit dat u niet mag worden teruggeleid naar Somalië, het door u genoemd land van herkomst, vermits u niet over de Somalische nationaliteit beschikt."

1.2. Stukken

Bij zijn verzoekschrift voegt verzoeker "Declaration of Nationality" van 10 maart 2016 en "Declaration of Birth" van 11 maart 2016.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert in zijn verzoekschrift van 21 maart 2016 een schending aan van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: EVRM),

van artikel 1, (A) lid 2 eerste alinea van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Vluchtelingenverdrag), van artikel 10 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de artikelen 48/3, 48/4 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet) en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift *“Declaration of Nationality”* van 10 maart 2016 en *“Declaration of Birth”* van 11 maart 2016, en meent dat deze stukken *“bevestigen dat verzoeker effectief de Somalische nationaliteit heeft en in Jamame geboren is”*.

Verzoeker gaat in op de veiligheidssituatie van Zuid-Somalië. Hij verwijst naar een ambtsbericht van 2014 inzake de terugkeer van Somaliërs naar Zuid- en Centraal-Somalië. Verzoeker stelt: *“Gezien verzoeker afkomstig is van Zuid-Centraal Somalie en dit een region is dat onder controle is van Al-shabaab, en CGVS hier totaal geen rekening houdt in haar beslissing.”*. Hij geeft een theoretische uiteenzetting over artikel 3 EVRM en de rechtspraak van het EHRM hieromtrent.

Verzoeker vraagt de bestreden beslissing te hervormen, hem als vluchteling te erkennen, hem minstens de subsidiaire bescherming toe te kennen. In ondergeschikte orde vraagt verzoeker de bestreden beslissing te vernietigen.

Beoordeling

2.2. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om en erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn.

De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124).

Krachtens artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet wordt een asielzoeker het voordeel van de twijfel gegund indien de hij cumulatief een oprechte inspanning heeft geleverd om zijn aanvraag te staven; alle relevante elementen waarover hij beschikt voorlegt en er een bevredigende verklaring is gegeven over het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen; zijn verklaringen samenhangend en aannemelijk zijn bevonden en niet in strijd zijn met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn aanvraag; de asielzoeker zijn aanvraag tot internationale bescherming zo spoedig mogelijk heeft ingediend, of goede redenen kon aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen; en wanneer er is vast komen te staan dat de asielzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd.

De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen.

Aangaande de vluchtelingenstatus

2.3. Voor zover een kandidaat-vluchteling bij de behandeling van zijn asielaanvraag bij de asieladministraties geen originele identiteitsdocumenten neerlegt, moet zijn voorgehouden identiteit op overtuigende wijze blijken uit zijn verklaringen. Hierbij blijkt uit vaste rechtspraak dat de asielzoeker in staat moet zijn te antwoorden op eenvoudige vragen over de streek van afkomst (RvS 6 januari 2003, nr. 114.251; RvS 12 februari 2003, nr. 115.776). De commissaris-generaal beschikt in deze over een discretionaire bevoegdheid om te oordelen of de geleverde kennis van verzoeker voldoende is om aan de beweerde herkomst en nationaliteit het voordeel van de twijfel toe te kennen. Er wordt niet verwacht dat verzoeker alle antwoorden kan geven op elke vraag van de dossierbehandelaar maar het geheel van de verklaringen moet wel een bekendheid aantonen met de plaats waar hij gewoond heeft, en de problemen aannemelijk maken waarom hij gevlucht is.

2.4. Aangezien verzoeker verklaart op 15 januari 1981 geboren te zijn in Jamaame, in het district Kismayo, in de provincie Lower Juba, en heel zijn leven daar te hebben gewoond tot zijn vlucht op 15 april 2015, kan van verzoeker de kennis verwacht worden waaruit kan blijken dat hij opgegroeid is en 34 jaar in Jamaame, Somalië heeft gewoond. Ook al wordt niet verwacht dat verzoeker over een gedetailleerde kennis beschikt over alle geografische, maatschappelijke en (socio-)politieke aspecten van Somalië, dan zijn er geen redenen die kunnen verhinderen dat verzoeker zijn herinneringen aan zijn eigen persoonlijke leven en onmiddellijke leefomgeving nauwgezet kan toelichten. Verzoekers geografische, socio-politieke en clankennis zijn echter ernstig ontoereikend.

2.5. Vooreerst was verzoekers kennis van zijn geografische leefomgeving geheel ontoereikend voor een man die 34 jaar in dezelfde regio zou hebben gewoond. Zo bleek verzoeker de andere benaming van zijn regio Jubaland, met name Azania, niet te kennen, had hij nog nooit gehoord van de provincie Gedo, nochtans grenzend aan de provincie Lower Juba (gehoor, p. 11-12), (her)kende hij geen enkel dorp in de nabijheid van Jamaame (gehoor, p. 31) en kende hij de officiële benaming niet van de rivier die in de nabijheid van de stad Jamaame stroomt (gehoor, p. 31), terwijl de rivier, Juba, de benaming aan de hele regio geeft en één van de belangrijkste rivieren van Somalië is. Verzoeker noemde "*Dusomarib*", "*Beledweyn*", "*Bal'ad*", "*Jawhar*" en "*Matabaan*", als plaatsen die in "*de middelste provincies*" gelegen zijn, maar hij bleek nog nooit gehoord te hebben van "*Shabelle*", hoewel Bal'ad en Jawhar beiden in de provincie Midden Shabelle liggen én "*Shabelle*" ook de benaming is van één van de belangrijkste rivieren in Somalië. Verder kon verzoeker niet correct de districten van Loer Juba geven en herkende hij de districten Badhadhe en Xagar niet eens (gehoor, p. 29-30). Ten slotte beweerde verzoeker niet te kunnen lezen en schrijven en vroeg hij zich af "*wat een kaart dan wel was*" (gehoor, p. 5-6), doch beschreef hij de ligging van zijn woonplaats, Jamaame, spontaan als "*liggend onder Kismayo*" (gehoor, p. 5-6).

2.6. Ook over de politieke situatie in zijn regio bleek verzoeker onaannemelijk onwetend. Verzoeker gaf toe nog nooit gehoord te hebben van Hassan Dahir Aways, nochtans gekend als sterke man binnen de Unie van Islamitische rechtbanken en later spirituele leider van al Shabaab (gehoor, p. 37), noch van Ahmed Godane, de grootste leider/Emir van al Shabaab (gehoor, p. 38). Hij verklaarde verder verkeerdelijk dat Al Shabaab en de milities van krijgsheer Aden/Adan Madobe aan de macht waren toen hij in 2015 zijn regio Lower Juba verliet (gehoor, p. 22-23), terwijl uit de informatie in het administratief dossier blijkt dat Aden Madobe een voormalige krijgsheer is die sinds januari 2014 de post van minister van industrie en handel bekleedt en die van 29 december 2008 tot 31 januari 2009 de functie van president van Somalië was, en dat Jubaland, waartoe Lower Juba behoort sinds zijn verkiezing op 15 mei 2013, bestuurd wordt door Ahmed Mohamed Islam, bekend als Sheikh Ahmed Madobe of Madobe. Ten slotte kon verzoeker slechts vage en weinig doorleefde verklaringen afleggen over het leven in Jamaame toen Al Shabaab niet meer de macht had, maar toen de stad door de overheid (van Jubaland) werd bestuurd (gehoor, p. 37).

2.7. Nog frappanter is verzoekers gebrekkige kennis over de clans in zijn regio en in Somalië. Gevraagd naar de grootste en belangrijkste clans in Somalië, kon verzoeker enkel zijn clan Hawiye, de clan Darod en de clan Isaaq noemen. In Somalië is het clansysteem nochtans de meest belangrijke en bepalende maatschappelijke factor en worden zes hoofdc clans onderscheiden, met name Darod, Dir, Isaaq and Hawiye, Digil en Rahanweyn ("*Civil-Military Fusion Centre: Clan structure in Somalia*" van augustus 2011). Dergelijke onwetendheid over de clans in Somalië ondermijnt zijn beweerde herkomst volledig, gezien de gestructureerde clancontacten het sociaal en economisch leven bepalen in Somalië en de kennis hiervan onmisbaar is voor het dagelijkse leven, het handelsverkeer en bovendien levensnoodzakelijk tijdens gevechten of conflicten.

Verzoeker beweerde verder dat Aden Madobe tot de clan Ogaden-Darod behoorde (gehoor, p. 22-23), terwijl deze volgens de informatie in het administratief dossier tot de Rahanweyn van de Digil en Mirifle clan behoort.

2.8. Uit voorgaande kan slechts overduidelijk worden afgeleid dat verzoeker niet bekend is met Somalië en er ook niet heeft gewoond. De verklaringen van verzoeker aangaande zijn (eventuele) problemen met Al Shabaab, die zich in Jamaame zouden afspelen, kunnen dan ook evenmin enige grond van waarheid hebben.

2.9. Verzoeker voegt bij het verzoekschrift nog "*Declaration of Nationality*" van 10 maart 2016 en "*Declaration of Birth*" van 11 maart 2016. De bewijskracht van documenten behoort tot de soevereine appreciatiebevoegdheid van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, zonder dat de Raad de stukken van valsheid moet betichten. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 26 oktober 2004, nr. 136.692). Voorts is een document slechts één element in het asielrelaas en hangt de bewijswaarde af van de asielzoekers verklaringen en andere objectieve criteria. Verzoeker gaat er aldus aan voorbij dat de louter neergelegde documenten op zichzelf niet vermogen de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielrelaas te herstellen. In deze werd reeds vastgesteld dat uit verzoekers verklaringen niet kan blijken dat hij bekend is met Somalië.

2.10. Verder kan uit de "*COI Focus: Somalië: Betrouwbaarheid van (identiteits)documenten*" van 1 april 2014, toegevoegd aan de verweernota, immers blijken dat *"In 2012 deed Cedoca onderzoek naar de werkwijze van de Somalische ambassade in Brussel. In een gesprek op 6 maart 2012, met de toenmalige en huidige eerste consul van de Somalische ambassade, Ali Mohammed Abukar, vroeg een researcher van Cedoca aan de eerste consul op welke basis identiteitsdocumenten worden uitgereikt en wie ze wel en wie niet krijgt. De eerste consul antwoordde dat iedereen die een etnisch Somali is (ook al wonen zij in Djibouti, Ethiopië,...) worden beschouwd als Somaliërs. Somalilanders en Puntlanders krijgen in principe ook documenten uitgereikt, voor zover zij "roots" met Somalië hebben. Soms wordt ook een beroep gedaan op getuigen. Het enige probleem stelt zich volgens de eerste consul voor mensen die geen Somali spreken. Hij stelde voorts dat tijdens het gesprek aan de aanvragers van een identiteitsdocument enkele vragen worden gesteld maar dat die summier zijn. Het zijn vragen over de persoonlijke relaties van de persoon (clan), "living contacts", naar welke school ze zijn geweest. De vragen worden gesteld in het Somali maar de aanvrager mag antwoorden in een andere taal. (...) Gezien het gebrek aan archief en database dat Cedoca in hoofdstuk 1 beschrijft, kan de ambassade zich ook vandaag nog niet op officiële gegevens baseren om de identiteit of nationaliteit vast te stellen van personen die verklaren Somaliër te zijn."* Vooreerst kan in deze informatie gelezen worden dat de ambtenaar van de ambassade zelf toegeeft niet te beschikken over een bevolkingsregister, archieven of een database waaruit de nationaliteit van de verzoekende partij kan blijken. De uitreiking van identiteitsdocumenten gebeurt aldus niet op basis van dergelijke objectieve gegevens. Voorts kan uit voorname informatie blijken dat de Somalische ambassade Somalische identiteitsbewijzen uitreikt aan alle etnische Somali's, ongeacht of ze uit Somalië afkomstig zijn of een of meerdere andere nationaliteiten bezitten. De identiteitsdocumenten uitgereikt door de Somalische ambassade kunnen aldus hooguit aangeven dat de persoon aan wie het attest wordt afgegeven door de ambassade als etnisch Somaliër wordt aanzien en louter omwille van deze vaststelling en zonder aan andere voorwaarden te moeten voldoen of een geëigende naturalisatieprocedure te moeten doorlopen, automatisch de Somalische nationaliteit wordt toegekend. De neergelegde stukken geven immers niet aan op basis van welke regelgeving de toekenning van de Somalische nationaliteit gebeurt. Evenmin wordt aangetoond dat de Somalische ambassade als (buitenlands) uitvoerend orgaan hiertoe autonoom bevoegd is. Aan de toekenning van de Somalische nationaliteit door de Somalische ambassade in België kan in onderhavige procedure bezwaarlijk meer waarde worden gehecht dan de erkenning van een etnische origine.

2.11. Verzoeker kan aldus mits het neerleggen "*Declaration of Nationality*" van 10 maart 2016 en "*Declaration of Birth*" van 11 maart 2016 van de Somalische ambassade zijn land van herkomst niet aantonen. Bovendien stelt de "*COI Focus: Somalië: Betrouwbaarheid van (identiteits)documenten*": Eveneens in maart 2012 liet de directie Protocol van de federale overheidsdienst Buitenlandse Zaken in een brief aan de commissaris-generaal weten dat ze via geruchten had vernomen dat "*officiële*" documenten (bijvoorbeeld voor illegalen, voor regularisatie, reisdocumenten, ...) worden "*verkocht*" door de lokale, niet officieel in dienst zijnde, chauffeur die zich uitgeeft als consul.

Het hoofd van de directie Protocol schrijft *"De Ambassadeur, Z.E. de heer Nur Hussein Hassan, die recentelijk in mijn kantoor werd ontvangen, was niet op de hoogte van deze praktijk en zou hier perk en paal stellen."*, zodat er tevens onwaarachtige en frauduleuze Somalische identiteitsdocumenten in omloop zijn.

2.12. Aldus concludeert de Raad dat *"Declaration of Nationality"* van 10 maart 2016 en *"Declaration of Birth"* van 11 maart 2016 - waarvan de Raad niet betwist dat deze stukken werden uitgereikt door de Somalische ambassade -, naar de inhoud toe, niet de minste garanties biedt dat de daarin opgenomen gegevens correct zijn. Tenslotte, zelfs al zou verzoeker thans door de ambassade ook de Somalische nationaliteit zijn toegekend, dan nog toont hij niet aan waar hij voorheen verbleef en welke nationaliteit hij had voor hem ook de Somalische nationaliteit zou zijn toegekend.

2.13. Verzoeker beperkt zich aldus tot het herhalen van het asielrelaas en het geven van gefabriceerde *post-factum* verklaringen, het formuleren van bouteweringen en het maken van persoonlijke vergoelijkungen en excuses, maar laat na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de conclusies in de bestreden beslissing kunnen weerleggen. Verzoeker weerlegt dan ook geenszins de besluiten van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, die steun vinden in het administratieve dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing. Derhalve blijven de motieven van de bestreden beslissing overeind.

2.14. In acht genomen wat voorafgaat, kan geen geloof worden gehecht aan de door verzoeker voorgehouden herkomst en kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

2.15. Met betrekking tot de aangevoerde schending van artikel 3 EVRM dient te worden opgemerkt dat, daargelaten de vaststelling dat de Raad te dezen in het kader van zijn op grond van artikel 39/2, §1 van vreemdelingenwet bepaalde bevoegdheid geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel (RvS 24 juni 2008, nr. 184.647), artikel 3 EVRM inhoudelijk overeenstemt met artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet. Aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoeker een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ C-465/07, Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie, 2009, <http://curia.europa.eu>).

2.16. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit zijn verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

2.17. Gelet op het feit dat verzoeker de door hem beweerde herkomst Somalië niet aantoon, maakt hij evenmin aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie in Somalië.

2.18. Voor de aanvrager van de subsidiaire beschermingsstatus, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, kan een loutere verwijzing naar zijn voorgehouden, maar niet aangetoonde, nationaliteit niet volstaan. De verwijzingen naar de algemene toestand in het verzoekschrift zijn dan ook niet nuttig. Het is immers in de eerste plaats aan verzoeker om tijdens zijn asielprocedure zijn ware identiteit, nationaliteit en land van herkomst aannemelijk te maken. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoekende partij hierin manifest faalt. Het komt de Raad niet toe om over verzoekers verblijfplaats voor zijn komst naar België te speculeren, noch of verzoeker afkomstig is uit een regio waar geen risico aanwezig is – in de zin van artikel 48/5 § 3, te meer verzoeker op dit punt herhaaldelijk en uitdrukkelijk werd aangesproken tijdens het CGVS-gehoor en dus veelvuldig de kans heeft gekregen zich toe te lichten. De Raad kan hieruit enkel afleiden dat verzoeker zelf meent dat er in zijn werkelijke land of regio van herkomst geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat hij bij een terugkeer naar dit land een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.19. Er wordt geen gegrond middel aangevoerd.

2.20. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoonst.

2.21. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht november tweeduizend zestien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. DECLERCK